

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia S.A. Robert Kirejew

Protokolant: Paweł Zberecki

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Krzysztofa Urgacza

w sprawie **A. K.**

skazanego za przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 13 grudnia 2021 roku, sygn. akt III Kow 2242/21

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego A. K. od uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zdaniem Sądu Apelacyjnego słuszne jest stanowisko Sądu Okręgowego w Częstochowie, że nie doszło do pełnej i skutecznej resocjalizacji skazanego, co przesądza o braku przesłanek materialnych do udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zasadą jest odbycie kary pozbawienia wolności w całości, zaś warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary jest od niej wyjątkiem. Tylko przekonanie sądu, powzięte na podstawie analizy wszystkich przesłanek określonych w art. 77 § 1 k.k., że skazany będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego mimo niewykonania kary w całości, uzasadnia odstępnie od tej zasady.

Trafne są ustalenia sądu I instancji, że w stosunku do skazanego nie można sformułować jeszcze stanowczej, pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej, która zawiera w sobie element oceny i nie dotyczy tylko i wyłącznie zachowania skazanego w trakcie odbywania kary, lecz musi się opierać także na dalszych przesłankach, wyszczególnionych w art. 77 § 1 k.k., wśród których, jak słusznie zauważa obrońca w uzasadnieniu zażalenia, nie uwzględnia się wprost sposobu życia skazanego przed popełnieniem przestępstwa, jednakże należą do nich m.in. okoliczności popełnienia przestępstwa oraz właściwości i warunki osobiste skazanego.

Choć zachowanie A. K. w zakładzie karnym jest oceniane jako pozytywne, albowiem otrzymał dwie nagrody, nie był karany dyscyplinarnie, karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, stosuje się do wymogów samodyscypliny, nie sprawia problemów natury wychowawczej, brał udział w programie z zakresu readaptacji

społecznej i cyklach aktywizacji zawodowej, posiada promesę zatrudnienia i wsparcie u osób mu najbliższych, to jednak nie są to okoliczności, które mogą wpłynąć w wystarczającym stopniu na pozytywną ocenę jego wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie. Patrząc przez pryzmat wielości przestępstw, jakich dopuścił się A. K., w tym wysoce szkodliwego społecznie czynu z art. 178a § 4 k.k., co przecież rzutuje także na ocenę właściwości i warunków osobistych skazanego oraz uwzględniając fakt doprowadzenia do Zakładu Karnego, trudno uznać, że A. K. już w chwili obecnej zasługuje na skorzystanie z instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia, przeznaczonej do zastosowania w wypadkach jednoznacznej, pewnej i trwałej poprawy zachowania skazanego, przekonującej o niewątpliwym i radykalnym postępie w procesie jego resocjalizacji.

Słusznie zatem Sąd Okręgowy nie był jeszcze wystarczająco przekonany, że skazany po opuszczeniu jednostki penitencjarnej będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Reasumując powyższe rozważania oraz mając w polu widzenia to, że Dyrektor Aresztu Śledczego w C. negatywnie ustosunkował się do jego wniosku w przedmiocie udzielenia warunkowego zwolnienia, należało uznać, że na obecnym etapie wykonywania kary skazany wymaga dalszych oddziaływań wychowawczo-resocjalizacyjnych w warunkach zakładu karnego.

Analiza zażalenia prowadzi do wniosku, że nie zostały podniesione okoliczności, które nie byłyby znane sądowi I instancji, a zarzut błędu w ustaleniach faktycznych miał w istocie charakter polemiczny. Zatem brak było podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia, wobec czego Sąd Apelacyjny postanowił utrzymać go w mocy.

Z kolei zwolnienie skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego i obciążenie nimi Skarbu Państwa wynika z trudnej sytuacji materialnej skazanego.

ZARZĄDZENIE

1. o treści postanowienia powiadomić skazanego z pouczeniem o prawomocności;
2. zwrócić akta sprawy.

Katowice dnia 16 lutego 2022 roku